

عنوان مقاله:

جایگاه حکمرانی مطلوب در ایران، ترکیه و مصر از منظر شاخص های توسعه انسانی طی سال های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۹

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های سیاسی جهان اسلام، دوره 12، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

اعظم سرتیبی - PhD candidate in Political Science (Iran Issues), Department of Political Science-Political Thought and Iran Issues, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

محمد توحیدفام - Associate Professor in Department of Political Science-Political Thought and Iran Issues, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran. (responsible Author)

احمد بخشایش اردستانی - Professor in Department of Political Science-Political Thought and Iran Issues, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

علی اکبر امینی - Assistant Professor, Faculty of Political Science Thought and Iran Issues, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

این تحقیق با هدف بررسی وضعیت شاخص های کارآمدی و اثربخشی و رفاه اجتماعی در سه کشور ایران، ترکیه و مصر به جهت دستیابی به یافته‌هایی واقع بینانه و عملیاتی در زمینه وضعیت شاخص توسعه انسانی و حکمرانی در این سه کشور صورت گرفته تا با دستیابی به ریشه مشکلات و ضعف های نهادی در این کشورها بتوان به راهکارهای عملی و مناسبتری برای حل مشکلات و رسیدن به یک وضعیت رسید. لذا در پاسخ به این پرسش اصلی که «جایگاه حکمرانی مطلوب در ایران، ترکیه و مصر از منظر شاخص های توسعه انسانی در یک دهه گذشته چگونه می باشد؟»، فرضیه مقاله عبارت است: «از منظر رفاه اجتماعی (آموزشی بهداشتی) در حکمرانی خوب و با توجه به بهبود وضعیت شاخص های توسعه انسانی همچون بهداشت، آموزش و برابری جنسیتی، ایران در رتبه بالاتری نسبت به ترکیه و مصر قرار دارد و در مقابل از منظر کارآمدی در حکمرانی خوب و با توجه به افت وضعیت شاخص های توسعه انسانی در زمینه‌هایی چون نرخ بیکاری، کاهش درآمد ناخالص ملی و امید به زندگی، ایران در رتبه‌های نسبتاً متوسطتری نسبت به ترکیه و مصر قرار می‌گیرد.» بر اساس نتایج حاصله، ایران در مقایسه با مصر در خصوص همه شاخص های مورد نظر فرضیه در رتبه بالاتری قرار داشته و در مقایسه با ترکیه نیز در همه شاخص ها به جز شاخص آموزشی، در رتبه پایین تری قرار می‌گیرد. روش تحقیق مورد استفاده در این پژوهش روش توصیفی-تحلیلی با استفاده از مبانی نظری «نهادگرایی جدید» و «حکمرانی مطلوب» می باشد.

کلمات کلیدی:

انسانی، رفاه اجتماعی، جامعه مدنی، نهادگرایی، Good Governance, Human Development, Social Welfare, Civil Society, Institutionalism, حکمرانی مطلوب، توسعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1666841>

